

## O ctižádostech předsedů III

Milý Václave,

dnešním příspěvkem končím svůj ctižádostivý mini-seriál, který jsem obdobně nazval a chtěl v něm domýšlivě popsat priority jednotlivých dosavadních předsedů České kardiologické společnosti od její nové samostatnosti v roce 1990.

Název samozřejmě není nejšťastnější a už jsem se za něj několikrát omluvil. Když po sobě čtu napsané Stránky k zamyšlení, uvědomuji si, že daleko správnější by bylo nazvat je „Jak šel život“ anebo „Dějiny společnosti“, ale už samotné názvy jsou natolik poetické a hutné, že dávám přednost bulvárním „ctižádostem“.

Současně se Ti omlouvám, že tato stránka je ve formě dopisu, ale mám pocit, že Tě znám nekonečně dlouho a zažili jsme spolu tolik přednostů, předsedů, ředitelů, či jiných vedoucích pracovníků, a víme svoje. A protože Tě tak dobře znám, vím také, že Ti nebude vadit tento otevřený dopis; mně se zase přičí psát o Tobě v neosobní formě.

Co však Tvoje ctižádosti? Znáám je téměř všechny, ale musím teď chvíli myslet na Tvé nejbližší úkoly. Možná, že bych měl předeslat Tvůj smysl pro fair play a v souvislosti s tím i smysl pro pravdu. Velmi rád vzpomínám na Tvé kritické připomínky k mému předsednictví a jsem rád, že sis nebral servítky. Velmi mi pomáhaly a rád na ně vzpomínám. Jak jistě víš, mám rád ironii, ale toto své tvrzení myslím smrtelně vážně. Stejně rád bych Ti Tvou pomoc dnes oplatil, ale jsi teprve na začátku dlouhé tříleté cesty. Mohu proto posuzovat Tvé ctižádosti, které jsi mi sám řekl či publikoval.

Jako své priority uvádíš vyřešení problémů spojených s obsahovou i formální stránkou vydávání časopisu Cor et Vasa. Jsi spokojen s 2 400 členy ČKS. Vyslovuješ se pro podporu mladých kardiologů formou udělování domácích i zahraničních grantů a pro podporu aktivní účasti našich členů na odborných akcích v zahraničí. Za velice důležitou součást své budoucí práce pokládáš osvětu, která povede ke změně škodlivého životního stylu našich pacientů. Rád bys ve větší míře podporoval programy primární a sekundární prevence určené široké veřejnosti.

Musím říci, že výše uvedené myšlenky, které jsi poskytl MUDr. Tomáši Novotnému, zástupci šéfredaktora Medical Tribune, v rozhovoru pro tento týdeník, jsem četl velmi rád.

Ve svých názorech jsi kupodivu shrnul všechny ctižádosti dosavadních předsedů.

Vladimír Staněk (předseda ČKS 1990–1995) musel řešit před 18 lety problémy s časopisem Cor et Vasa, stejně jako Ty, a stejně jako jemu tehdy i Tobě dnes pomáhá Mgr. Jaroslav Hořejší. Profesor Staněk byl spokojen s počtem členů ČKS; v jeho letech to bylo 702 členů v roce 1990 s nárůstem na 1 250 v roce 1995.

Stejně jako Ty i já (předseda ČKS 1995–1999) jsem se snažil umožnit mladým kardiologům cestu do zahraničí v roce 1996 vstupem do Alpe-Adria Cardiology Association. Aktivní účastí (potvrzením přednášky či posteru) se náhle otevřela cesta do světa velkému množství mladých kardiologů. A to za štědré podpory výboru ČKS. Víím, že tato společnost již ztratila na významu (17. výroční sjezd v Drážďanech v roce 2009 už ani nepočítá s výhradní účastí kardiologů mladších 35 let, je určen „for all ages“), ale jsem přesvědčen, že ve své době (osm let před vstupem ČR do EU! dne 1. 5. 2004) znamenala výraznou pomoc.

Bližší Tvým představám byly jistě snahy Jaromíra Hradce (předseda ČKS 1999–2004) podpořit postgraduální vzdělávací akce organizované Evropskou kardiologickou společností i zahraniční výzkumné granty České kardiologické společnosti s pomocí firmy Roche a Nadačního fondu Galena. Oproti mým snahám byly kroky prof. Hradce již cílené na mladé kardiology, zaměřené především na vědeckou práci. Myslím, že to je plně v souladu s Tvým přáním podpory formou domácích i zahraničních grantů, včetně aktivní účasti našich členů na odborných akcích v zahraničí.

Spolu s Michaelem Aschermannem (předseda ČKS 2005–2008) si přeješ výchovu Evropského kardiologa. Oba souhlasíte i s nutností rozsáhlé prevence. Zatímco prof. Aschermann věnoval mnoho úsilí primární prevenci se zaměřením především na dětskou populaci, Ty bys rád podporoval ve větší míře programy primární i sekundární prevence. Tak například bys rád připravil televizní spoty pro regionální televizi o prospěšnosti „Nordic walkingu“, o rizikách plynoucích z neléčené hypertenze nebo obezity, či programy o dalších rizikových kardiovaskulárních faktorech, které připravila doc. Eliška Sovová z I. interní kliniky FN Olomouc.

Bylo by nespravedlivé vzbudit v čtenáři přesvědčení, že jsi své priority opsal od svých předchůdců. Není tomu tak. Spíše mě to přesvědčuje, že hlavní úkoly České kardiologické společnosti byly v průběhu let podobné, ne-li identické. Každý z nás však realizoval své ctižádosti v různých podmínkách a v různých možnostech. Po celou dobu přemýšlím, kdo z před-

sedů to měl či má lehčí. V počátcích nové svobodné ČKS byla naše společnost v Evropě téměř neznámá. Bylo nutné vybojovat samostatnost i svůj vlastní kardiologický časopis. Naši kardiologové, vyrůstající v dobře oplocené ohradce československého socialismu, nemohli až na čestné výjimky plnohodnotně komunikovat se zahraničními partnery. Ty jsi už v jiné situaci. Česká kardiologická společnost je v Evropě již dobře známá. Úspěšně proběhla řada Euro Heart Surveys s naší plnohodnotnou účastí a můžeme se pochlubit známou studií PRAGUE II, pravidelně se zúčastňujeme studií Hot Lines. Členem výboru Evropské kardiologické společnosti byl v letech 2000–2002 zvolen prof. Jaromír Hradec, později v letech 2004–2008 i prof. Petr Widimský, který se stal dokonce jedním z vážných kandidátů na prezidenta European Society of Cardiology (ESC). A letos byl do nominační komise ESC pro volby na funkční období 2010–2012 zvolen prof. Jaromír Hradec. V současné době je v řadách ČKS minimálně dalších pět vhodných předních českých kardiologů, kteří by mohli být v blízké budoucnosti zvoleni do výboru ESC.

Je Tvá situace o to jednodušší a snadnější? Samozřejmě už nejsme chudí příbuzní, kteří přišli na návštěvu k bohatým. Jsme plnohodnotní partneři a očekává se od nás i plnohodnotný, sebevědomý a především odpovědný přístup. Pevně věřím, že tyto základní morální vlastnosti, odpovědnost, pravdivost i spravedlnost, toto vzácné a přitom nebývalé koření minulého režimu, jsou znakem současného výboru.

Máš to však snazší? Nejsem o tom přesvědčen.

Nicméně první kroky, které jsi ve své funkci již učinil, přesvědčují o Tvé cílevědomosti i vytrvalosti. Předběžná jednání s doc. RNDr. Ladislavem Duškem z Institutu biostatistiky a analýz Lékařské fakulty a Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně

a finalizace nekonečných příprav kardiovaskulárních registrů povedou bezesporu Tvým přičiněním ke shromáždění nezbytných dat a k diskusi o optimalizaci kardiologické péče mezi jejími organizátory a plátcí.

Čeká Tě také nevyřešená účast České kardiologické společnosti v Evropském projektu internetového vzdělávání, který připravuje profesor P. Mills, předseda EBSC (European Board for the Speciality of Cardiology). Zájem ČKS je vzdělání našich kardiologů na vysoké úrovni, a tím i možnost jejich srovnání s lékaři z ostatních evropských zemí. Proto se Ti samozřejmě účast v pilotním projektu tohoto vzdělávání líbí, musíš ovšem dořešit mnoho praktických otázek spojených s její realizací. Jde především o způsob financování, garanci odborné úrovně i akreditaci pracovišť, která by se projektu zúčastnila. Na druhé straně zůstává otázkou motivace kardiologů k získání tohoto titulu, protože naši lékaři mohou v zemích Evropské unie prakticky pracovat bez problémů. Získaný diplom Evropského kardiologa by však mohl jejich uplatnění usnadnit.

Žádný z dosavadních předsedů nemusel řešit tak závažné problémy.

Na závěr svého přehledu ctížádostí předsedů České kardiologické společnosti bych rád přidal i svou poslední ctížádost: ať se vyplní všechny Tvé představy, přání a priority, které sis stanovil na začátku své funkce, ať vše vyjde k Tvému prospěchu i k prospěchu naší společné společnosti.

Doc. Václavu Chaloupkovi a čtenářům Cor et Vasa

*Dmitry Čerba'k*